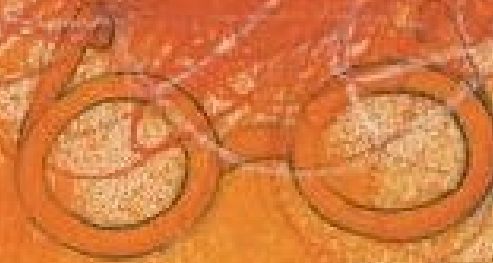

רודה בכתום

عمه نارنجی

لالہ جعفری
علی مفاخری

דודתי היא הדודה היפה ביותר
שבעולם.

عمه نارنجی خوشگل ترین عمه ی دنیا است.

عمه نارنجی

סיפור - לאילה ג'אפארי

איורים - עלי מפאקהרי

نویسنده
لاله جعفری

تصویرگر
علی مفاخری

אין לה אפילו שעה
אחת לבנה על ראשה.
היא צבעה את כל
שערותיה בכתום.

او حالا دیگر یک موی سفید هم ندارد.
همه را نارنجی کرده است.

ליטפתי את שערותיה
הכתומות שפזורות
היו על כרית כחולה ואמרתי
"חכי רגע, דודה כתומה."
אסרוק את שערותיך."

موهای نارنجی او را که روی بالش
آبی پخش شده بود ناز کردم و گفتم:
-عمه نارنجی صبر کن، حالا
موهایت را خوشگل تر می کنم.

דוידם ו שנהאש רא אורדם. אנה יכדפע בא אד ו אן
רא אז דסט גרלט. גלטם:
-בה שנהא עמא נא דסט נאן.

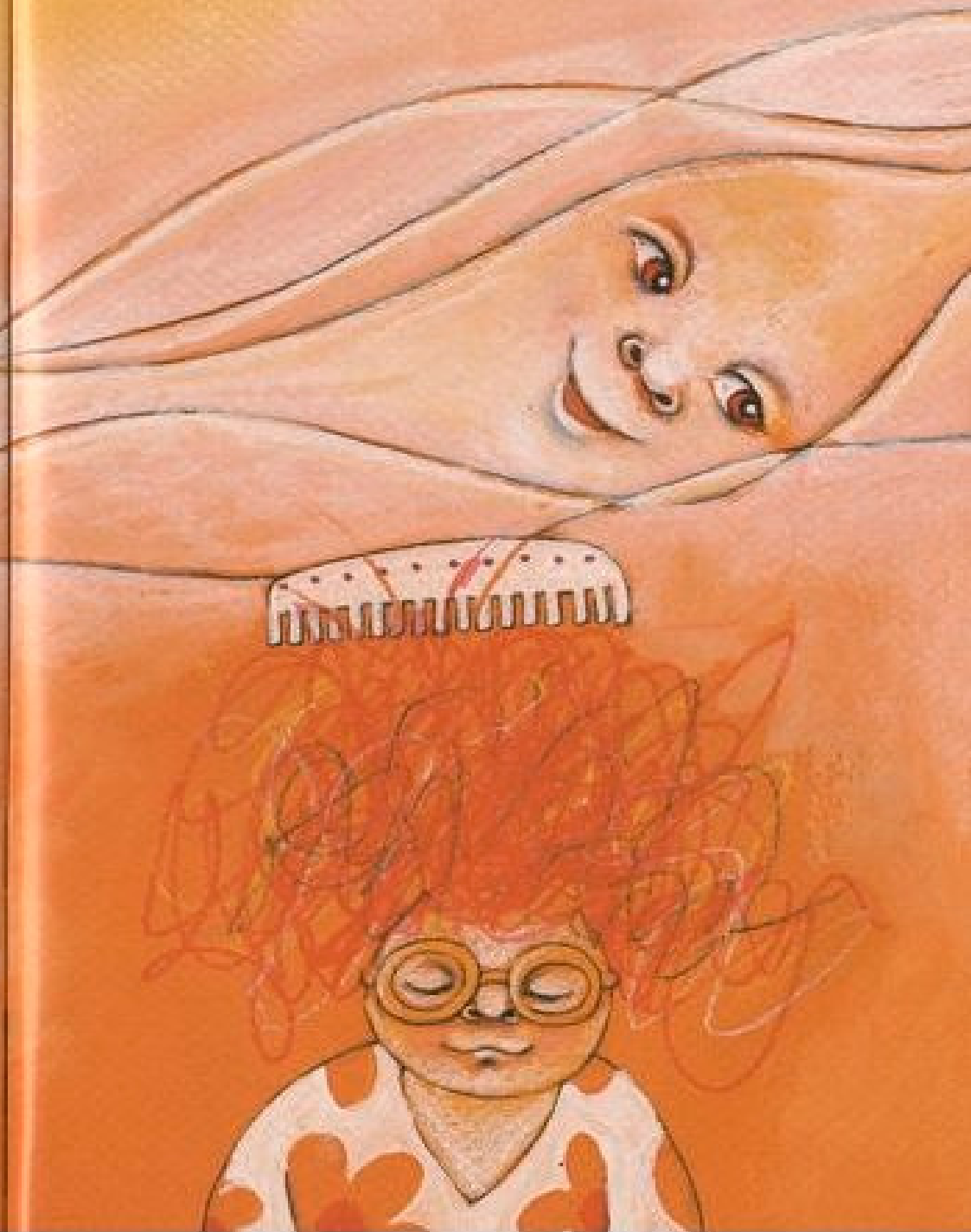
רצתי כדי לביא מסרק. אך הרוח
נשבה פתאום ולקחה לי את המסרק.
אמרתי לרוח "על תגעי במסרק של

باد گفت:

- اما من هم دوست دارم موهای نارنجی او را شانه کنم.

**הרוח אמרה "אבל אני רוצה לסרוק
את שערותיה הכתומות."**

جلو عمه ایستادم تا باد او را
لبیند و گفتم:

- خوب، برو موهای عمه‌ی
خودت را شانه کن.
باد گفت:

- من که عمه ندارم!
من هم عصبانی شدم و گفتم:
- خوب، من چه کنم؟

عمدתי לפני הדודה כדי
שהרוח לא תראה אותה
ואמרתי "לכי וסרקי
שערות של דודה שלך".
אבל הרוח אמרה "אין לי
דודה".
אמרתי "אז מה? זה לא
ענייני!"

שאה را از دستش گرفتم. باد هم لبش گرفت،
های و هوای کرد و موهای عمه نارنجی را برداشت و رفت.
عمه از غصه چشمهایش را بست. گفتم:
- غصه نخور عمه نارنجی، الان موهایت را پس
می گیرم.
داد زدم:
- آهای باد، موهای عمه را پس بده.

לקחתי את המסרק
מהרוח. הרוח כעסה,
שרקה, לקחה את
שערותיה של דודתי
והלכה לה.
דודה כתומה עצמה את
עיניה בעצב.
אמרתי "אל תדאגי דודה
כתומה. אחזיר מיד את
שערותיך."
קראתי "רוח! תחזירי
לדודתי את שערותיה!"

אבל הרוח רק יללה והגביה לעוף.
קפצתי, חטפתי שורה אחת והנפתי
אותה באוויר.
עקבתי אחרי הרוח שלקחה את

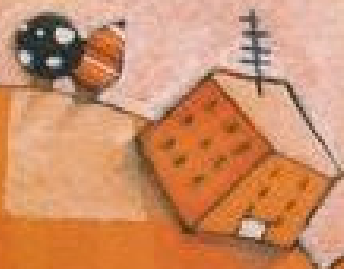

از آن بالا زمین را نگاه کردم. یک کوچه از عمه دور شدم،
دو کوچه، سه خیابان. حالا چهار خیابان. وای نه... یک شهر از او دور
شدم. به رودخانه رسیدم.

**הבטתי על הארץ מלמעלה. זזתי
רחוב אחד מביתה של דודתי, אחר
כך שני רחובות ושלושה. חציתי
שדרה רביעית. וי! עפתי לעיר
אחרת ועברתי מעל נהר.**

ידיי רפו. התגלגלתי האוויר ונפלתי
לנהר. הנהר הסיע אותי דרך העיר.
הייתי במרחק ארבע שדרות מביתה
של דודתי.

התקדמתי בהן והגעתי לרחוב
האחרון בו עמד ביתה של דודתי.

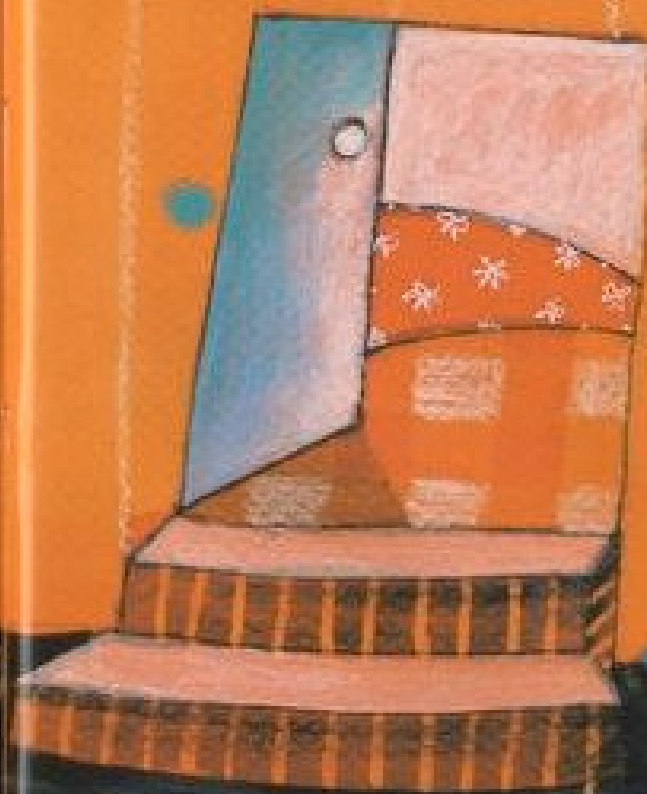
دستهایم ول شد. توی هوا چرخیدم. بعد توی رودخانه افتادم.
آب مرا برد. از شهر گذشتم. فقط چهارتا خیابان مانده بود تا به عمه
برسم. چهار خیابان و یک کوچه هم جلوتر رفتم. به آخرین کوچه رسیدم.
کوچه‌ای که خاتمی عمه آن‌جا بود. دیگر از خستگی چیزی نفهمیدم.
پشت در خانه افتادم و به خواب رفتم.

הייתי עייף, נפלתי בחזית ביתה
ונרדמתי.

כשהתעוררתי רצתי לתוך הבית וקראתי
"דודה כתומה, איפה את?"

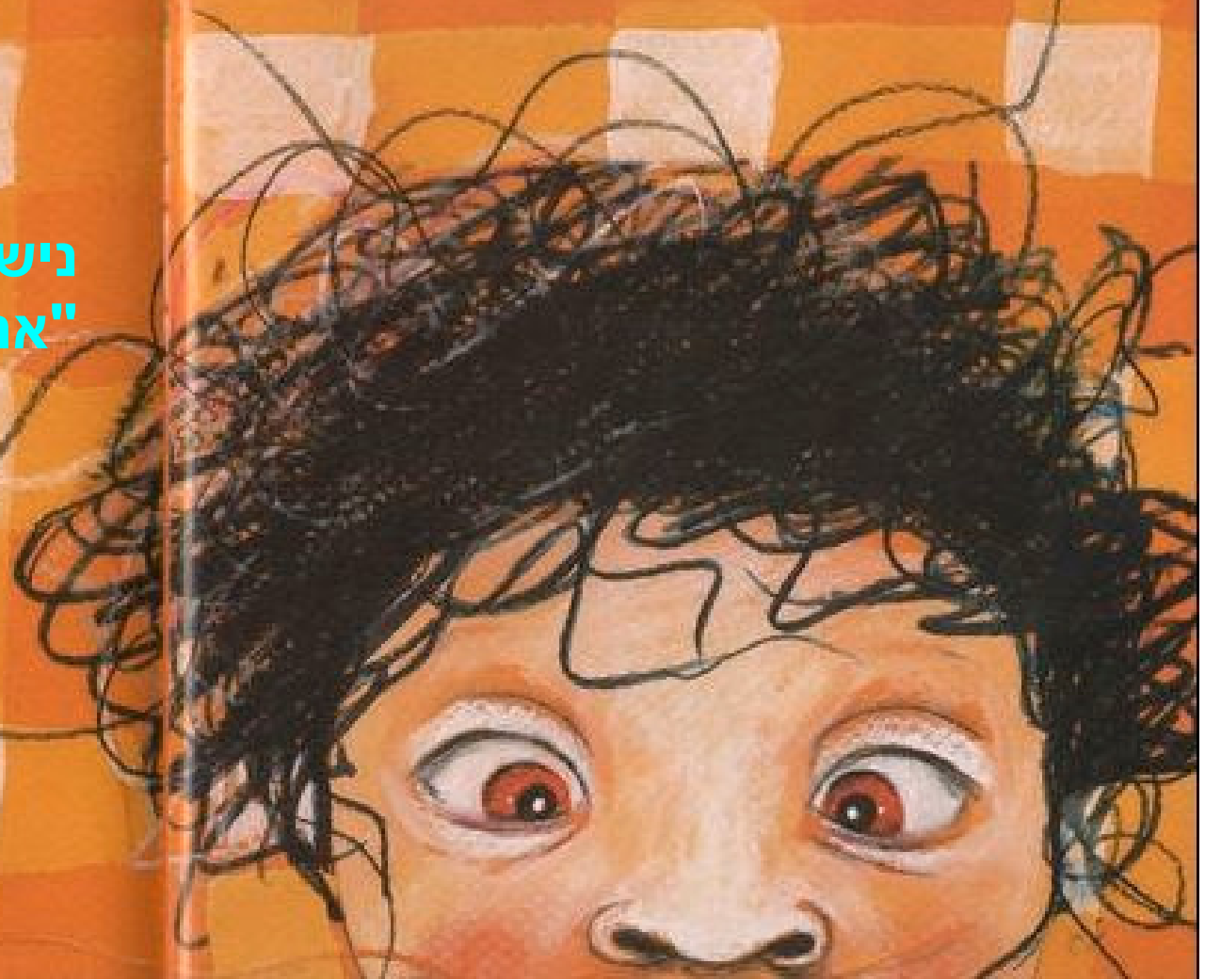
יידאר קה שדמ. תוי חלה דוידם. דאד לזם:
- עמח נארניגס. קגאייס?

פתאום ראיתי קווצת שערות
כתומות מונחת על כרית כחולה.

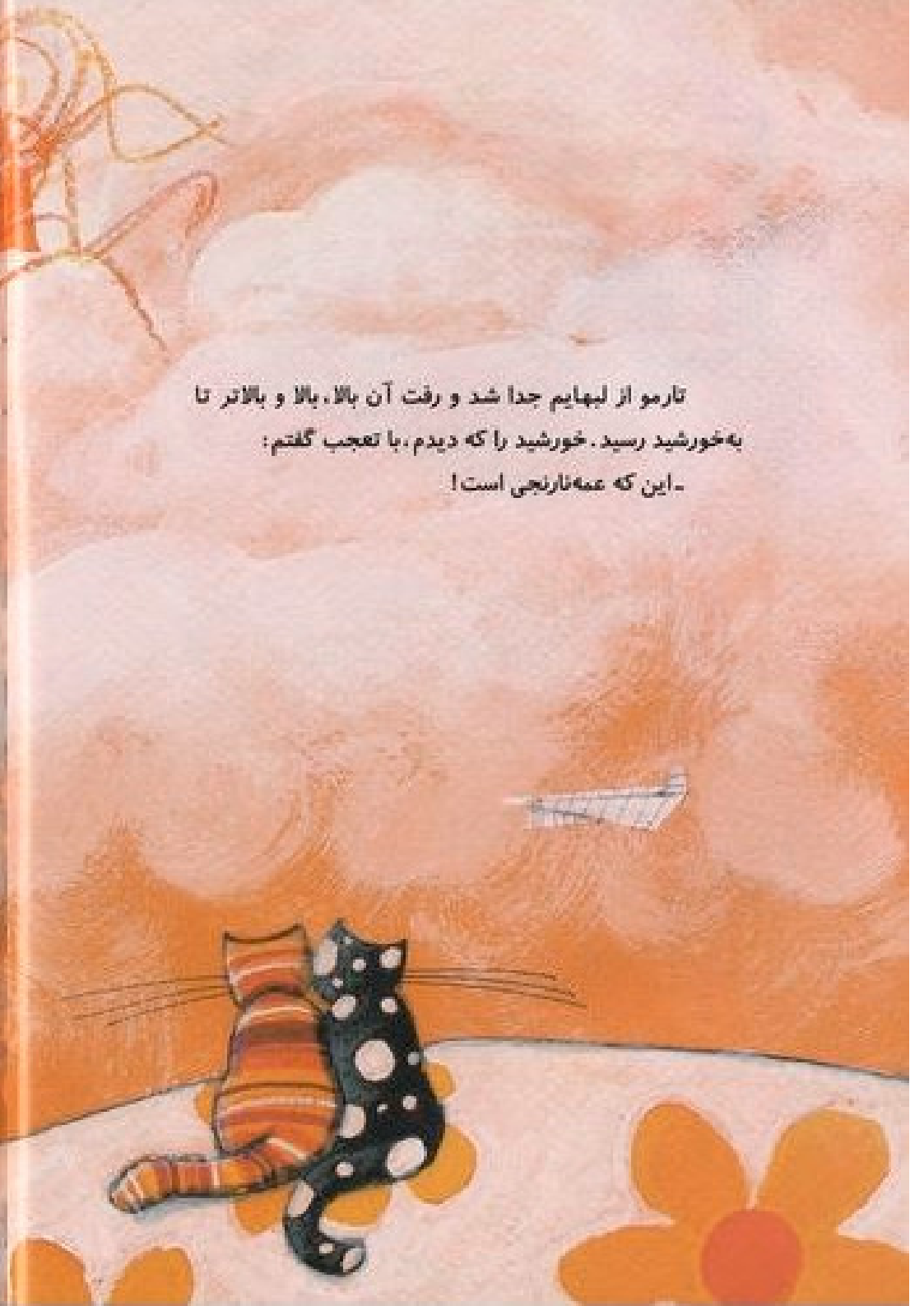
נישקתי לשערות אלה ואמרתי
"אנא, אמרו איפה דודתי".

یکدفعه چشمم به یک تارموی نارنجی افتاد که
روی بالش آبی تنها بود. تارمو را بوسیدم و گفتم:
- بگو عمه‌ام کجا است؟

השערות התרחקו משפתיי ועפו
גבוה, גבוה עד שהגיעו לשמש.
ראיתי את השמש ואמרתי מופתע
"הרי זו דודתי הכתומה!"

תארו אז לבהימם جدا شد و رفت آن بالا، بالا و بالاتر تا
به خورشید رسید. خورشید را که دیدم، با تعجب گفتم:
- این که عمه نارنجی است!

صورت خورشید مثل صورت عمه مهربان بود و موهایش
مثل او نارنجی. تارموی نارنجی که به صورت خورشید چسبید.
خورشید خندید.

פניה של השמש היו בעימים כמו פניה
של דודתי ושערותיה כתומות כמו
שלה. וכשקוצת השערות נדבקה
לשמש, השמש צחקה.

امرتي "دوده شوبهه، هام הפכת
לשמש?" היא הניעה את ראשה הנה
והנה וחייכה.
امرتي "עכשיו ילדים בכל העולם יוכלו
לראות את דודתי היפה."

گفتم:

- ای عمه‌ی ناقلا، رفتی خورشید شدی؟
موهای نارنجی‌اش را برآیم به هر طرف تکان داد و خندید.

گفتم:

- حالا همه‌ی بچه‌های دنیا عمه‌ی خوشگلم را می‌بینند.

ואז קרצתי לדודה וצעקתי "דודה
כתומה, את באמת הדודה היפה
ביותר בעולם."

بعد چشمکی به او زدم و فریاد کشیدم:
- عمه نارنجی، راستی راستی که خوشگل ترین عمه ی دنیایی.

